

Locuint'a Redactorului

Cancelari'a Redactiunii

Strat'a trăgătorului [L8-văzutoza], Nr. 5.

Scrisorile nefrancate nu se voru primi decat numai de la corespondenții regalari ai „Federatiunii.” Articoli transisi si nepublicati se voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnal politiciu, literariu, comercialu si economicu.

Va esî Mercuri-a, Vineri-a si Dominec'a.

Pest'a, 11. februarie, 1871.

Situatiunea critica a Romaniei si intențiunile ce manifestase principalele Carlui de a renunța la guvernarea tierei daca Europa nu i va veni întră ajutoriu pentru a se modifica instituțiile tierei, dău unu interesu particulariu deosebi cegulari ce D. Beust adressase in 11. maiu, 1870, la tote cabinetele europene si a le carei concluziuni fusesse aprobată la Berolinu, Florentia, London si St. Petropole. Acelu documentu, reprobusu mai antâi in „Gazet'a de Colonia” se poate considera că programu allu cabinetului de Vienn'a, pentru relatiunile selle cu Bucurescii, programu ratificatu prin marile poteri europene, a foră de Franci'a, ale carei-a apreciatuni nu sunt cunoscute. Din acel documentu resulta, că celu pucinu in acea epoca (11. maiu) Austri'a se feria de totu cugetul de interventiune intru affacerile interne ale Romaniei, fire-ar' elle cătu de complicate si că d'ins'a credea, că de la observatiunea acestei politice de abstinentiune prin tote celelalte poteri, depinde regenerarea finale a Romanilor si a patriei loru. — Totu intru acestu intielesu de neamestecu fusesse formulat si respunsulu collectivu allu marilor poteri datu la cererea principalei Carlui de a-i concede, ba de a-lu ajută ca să schimbe constitutiunea tierei.

Dar' ce se fie ore schimbarea ceruta de principalele Carlui? Să fie ore adeveratu că d'insulu nu poate guvernă cu actual'a constitutiune a tierei, adeca cu libertatea? Prese totu, esiste ore acea crise in România, despre carea de unu tempu incoce se vorbesce necontentu? Este ore autentica, său apocrifa epistol'a principelui Carlui, scrisa unui amicu allu său si publicata in diariul de August'a Vindelicilor? Acestea sunt cestiunile la cari avemu să respundemus pentru că lectorii nostri să se pota orienta pucintellu in acestu labirint de sciri a supr'a crisei d'in România, cari de unu tempu plăo neincetatu.

Mai nainte de tote să analizăm epistol'a principelui Carlui. Aceea cuprinde una critica forte aspră, dar' mare parte adeverata, a supr'a barbatilor de statu cari de la unire incoce se perondedia mereu la guvernarea tierei, foră că să se pota consolidă starea lucrurilor asă precum să ar' cere, avendu parte de tote libertățile, cari potu face fericirea unei națiuni. Noi inca ne-am întristat si ne întristămu vediendu cum osebitele partite se frementa in agitatiuni sterpe, combatându-se un'a pre alt'a, tindiendo pururea a inlocui un'a pre alt'a la guvernarea tierei, adeca la potere, — foră că să staruesca a emulă un'a cu alt'a spre a face ce-va stabilu si solidu pre calle progresului. Dar' cu tote acestea n'am fostu, nu suntemu si nu vomu potă fi pessimisti. Neci una-data nu vomu desperă de viitorul Romaniei, si ne dore că domnitorul, pre carele increderea a 5 milioane de romani l'a chiamat la tronu spre a collocă la fericirea loru, indata ce i-se punu nescari pedece si neplaceri in calle-i, incepe a perde credint'a cu care intrase in noua sa patria, si că inim'a sa cea juna, capabile de totu ce este sublime, carea ar' trebui să se inspire mai vertosu atunci candu vede a se agrada greutățile, spre a le devinge, era nu spre a se desordă succumbendu cu una resignatiune femeasca. — Noi credemus că sbuciumările partitelor sunt firescă urmare a nouei situatiuni, tote fenomenele, cătu de estraordinarie s'ar' paré elle, nu sunt alta, decât urmările firesci ale processului de transitiune. Societatea vechia are să despara si pre ruinele ei are să se asiedie societatea noua. Nascerea cauta, firesce, să fie dorerosa. Principalele Carlui ar' fi trebuitu să judece aduncu a supr'a situatiunii, să o studieze bine, mai nainte de a cercă si a gasi arguminte spre a perde credint'a. Cu tote că epistol'a principelui Carlui, porta caracterul de scrisore privata si comunicatiunile ei sunt mai multu nesce emanatiuni de intimitate amica, au cascigatu totu-si ore care insemenetate prin organulu in care s'a publicat, organu ce adeseori servește dlui Bismarck spre a face d'in candu in candu nescari descoperiri.

Cu multu mai mare interesu am avă de a cunoște scrisores ce Carlui I. a adresat poterilor garanti prin care cere ajutoriul acestora spre schimbarea constitutiunii. Acestea scrisore nu pot fi considerata că una epistolă privată, ci că unu actu diplomaticu de mare importantia, pentru carele sunt responditori consiliarii săi. Ne mirămu că pâna acum neci camer'a, neci senatul Romaniei nu au trasu la respundere preacei ministri, cari dedera domnitorului svatulu de a intentă in contră libertatilor patriei. — Poderile garanti au judecatu acea nota, au condamnat-o prin respunsulu loru si corpulu reprezentativu allu Romaniei urmedia a dovedi nepasare totale. — Nu cunoscemus acesta scrisore a principelui, prin urmare noi nu o potem apreți, decât numai dupa celle ce au transpirat pâna acum d'in intunecul cabinetelor, avemus insecuse causele noastre de a crede că in aceea s'a cuprinsu ceva si mai multu decât numai singuru dorint'a de a se potă schimbă constitutiunea Romaniei. Căile diplomatice sunt fortuose si va trece multu tempu pâna vomu afilă adeverulu in asta privintia. Credemus ince că daca Carlui I. n'a dăsu, avea să dica poterilor garanti: „Ati creatu unu statu, una națiune, carea se sbuciumă se agită neconținutu si se va sbuciumă si agită pana candu nu veti implini opera creației voastre. Daca vreti ca să aiba viață, dati-i inim'a si petiorele cari i lipsescu si foră de cari nu potă viață. Eu, care de buna voia am luat sarcina fericirei acestui poporu, cunoscându aspiratiunile lui, vi ceru ajutoriul spre reconstruirea naționalității romane, spre a-mi potă plini missiunea...“ De ar' fi dăsu Carlui I. său de ar' dăce astfelu poterilor garanti, o! atunci numele lui, gravat in inimile toturor Romanilor s'ar' trece la posteritate, s'ar' inscrie cu litere de aur in curtea cea mare a întemplierilor națiunii romane.

Atunci Carlui domnitorul Romanilor, n'ar' ave neci o trebuința de loviture de statu, de schimbarea constitutiunii, spre a potă guvernă in pace. Unu domnitoru adeveratu constitutiunalu, carele iubesc poporul său si este ellu insu-si iubit, precum a fostu Carlui I. scie pră bine că adeverat'a calu ce duce la fericire si prosperitate pre unu poporu este: cea mai mare libertate posibilă si cea mai lată base ce se poate dă culturei poporului. Asiu dori să-lu mai audiu pre Carlui I. vorbindu despre acestea cu acea insufletire cu carea, avusemu rară fericire d'alu audu vorbindu la 1867 in gradină de la Cotroceni!

Intr'unu articlu prossimu vomu consideră cestiunea si d'in alte puncte de vedere.

Cato Censor.

Turinu, 3. febr. 1871.

Parisulu, care a combatutu si resistat cu atât'a eroismu in santul nume al Republicei, cadiu. A cadiutu cu gloria salvandu onorea Franției. — Fă invinsu nu de inimicul esternu, ci de acelu inimicu internu teribilu, inesorabilu ce se numesce foame. Istor'a va înregistră cu mandria in carte sa curagiulu, perseverant'a, abnegatiunea si sacrificiulu acestei eroice capitale. Dupa catastrofa de la Sédan, prusianii dăceau: batalionele noastre au invinsu trupele imperiali, frică va invinge Parisulu. Cetatea modelor si vodevilelor la primulu sunetu alu tunurilor noastre ni va deschide portile. Calculii lui Bismarck fureronati.

In 16. sept. ordele lui Vilhelmu apară d'inaintea Parisului, in 26. sept. două milioane de oameni sunt inchisi ca într'unu cercu de fieru; dar' Parisulu resiste. — Bismarck, inselatul de nou in calculul său, astepta totulu de la fome. Calculul cu sciuntia profunda progresele si efectele fomei. Se serie la Berolinu că serbatoriele Craiovnii le voru face in patria. Intr'ace'a parisianii se nutrescu cu carne de calu, magiaru, sionici, suferu totu feliulu de lipse, dar' nu cedu. Inselatul si de astădata in calcalii săi, Bismarck

Pretul de Prenumeratii:
Pre trei lune 8 fl. v. a.
Pre siese lune 6 " " "
Pre anu intregu 12 " " "

Pentru România :
Pre a. intregu 30 Fr. = 30 Lei n.
,, 6 lune 16 " = 16 " "
,, 3 " 8 " = 8 " "

Pentru Inserzioni :
10 or. de linia, si 30 or. tara timbrale pentru fiecare publicație separată. In locul deschisă
20 or. de linia.
Unu exemplar costă 10 cr.

adopera unu argumentu mai convingitoriu : bombele. Cea mai frumosa si mai eleganta cetate in Europa, una cetate cu două milioane de locuitori, care in Germania ar' formă unu statu, se bombardă; totu-si Parisulu nu deschide portile sale.

In 14. ianuarie, numerulu victimelor era 189, intre cari 89 copii, si 57 femei; intr'ace'a Vilhelmu telegrafă la Berolinu că bombardamentul se continua cu succesu.

Dupa o luna, bombardarea inceta, Parisulu deschide portile după una resistintia de patru lune, rapindu lui Bismarck mandră de a potă dăce ca odiniora la Sadova: veni, vidi, vici.

Parisulu fă assediati de repetite ori. Asié in an. 451 fă amenintiatu de către Atilla; in 885 fă assediati 13 lune de către normani; in 1420 fă ocupatul de straini si regele Angliei se prochiama rege alu Franciei; fă assediati de două ori de către Enricu alu 4.; in 1593 capitulă, punendu pre tronu dinastia Bourbonilor. In acestu secolu a trei-a ora fă profanatul de către prusani: in 1814. 1815 după lupta dela Waterloo, si in 1871. In 1789 Parisulu iniția marea revoluție ce se generalisă preste intregu continentele europenii, dandu unu impulsu emancipatiunii poporelor.

Este mare diferența intre republică d'in 1792 si cea d'in 1871. Francia, care resculea ca unu singuru omu ar' fi sdrobitu pre invasori, va fi umilita. Astă umilitia e efectul unui guvern corrupt si corumpatoriu. Francia a degenerat; astă degeneratiune a cuprinsu pre toti populii unde monarchismul cu sistem'a sa de coruptiune tiene in nesciintia si desnervăza poporele.

Pacea ce Bismarck o propune Franciei e ignominiosa, francesii nu voru subscrive nici una data una asemenea pace; d'in astă cauza resbelul de acum inainte are inca să incepe. Sunt doi oameni cari potu face multu pentru Francia, Gambetta si Garibaldi. Daca francesii adopta programul loru, daca sunt gata a lupta pâna la cele d'in urma pentru intregitatea scumpei loru patrie: Francia potă fi inca salvata.

Omenimea ar' trebui să facă voturi pentru triumfului Franciei. Francia invingatoria va fi oră destepării poporelor adormite, deschiderea unei ere nove de adeverata pace si progresu socialu.

Catone.

Camer'a representantilor Ungariei.

Siedint'a de la 8. febr., 1871.

Siedint'a se deschide la 10 ore a. m., sub presidiul ordinariu alu presedintelui Paulu Somssich. — Dupa verificarea procesului verbalu alu siedintiei precedente, presedintele anunța mai multe petiții, cari se transmitu comisiunei petițianarie.

Ignatiu Helfy interpelleaza pre ministrul comerciului daca care cunoscintia, că pentru immanuarea fiascerii numeru d'in diariile straine, abonate prin oficiul postalu d'in Pest'a, trebuie solvata una competintia de 2 crucei. — Ministrul promite a respunde in siedint'a prossima.

Macs. Urményi atrage atenția camerei a supr'a impregiurării, că există una multime de registre despre petițiile deliberate de către comisiunea petițianaria; dreptul acea invita camer'a a desfă o dî pentru pertratarea acestor petiții.

Danilu Irányi doresce a se statori una-data pentru totu-de-unu una dî anumita in septembra pentru pertratarea petițiilorloru. — Iuliu Győrffy amintesc, că deputatul Csiky a presintat mai de multu unu asemenea proiect de conclusu; dreptul acea invita camer'a a pune la ordinea dîlei numitul proiect de conclusu. — Se decide a se pertră după deliberarea bugetului.

La ordinea dîlei urmează desbaterea specială a supr'a bugetului ministrului de comerț, agricultura si industria, si se votează intregu.

Dupa acea Franciscu Házán presinta unu proiect de conclusu, după care camer'a invita, prin unu conclusu alu său, pre ministrul de comerț, agricultura si industria precum si pre ministrul de comunicatiune, ca să prezinte camerei cătu mai curundu unu proiect de legă

relativ la înființarea de magazine publice. — Projectul se va tipări și împărți.

Se pune în desbaterea camerei bugetul ministrului de justiția. — Paulu Ordódy relatează din partea comisiunii financiare, că recerintele ordinare ale bugetului din cestiune se suie la 3,875.300 fl.

Ignatius Dietrich se declară în vorbirea sa de două ore contră acceptării bugetului de baza pentru desbaterea specială.

Siedintă se închide la 2^{3/4} ore d. m.

Siedintă de la 9. februarie 1871.

Vice-presedintele secundariu Bela Perczel deschide siedintă de astă-dată a camerei reprezentanților la 11 ore. — După verificarea procesului verbalu alu siedintei de ieri, presedintele anunță mai multe petiții, care se transmită comisiunii petiționară.

Paulu Ordódy relatează, că comisiunea verificătoare a verifică alegerea deputatului alesu în cercul Fülek, comitatul Novigradu, rezervându-se terminul legal de 30 de zile pentru prezentarea protestelor ce săr face contră alegării lui. — Se imparte în secțiunea a sieptă-a.

Ministrul comunicatiunii, Stefanu Gorovei, respondind la interpellatiunile deputaților Emericu Huzári și Sav'a Vukovics, facute cu privire la esențările din comitatele Temisii și Torontalui, dacă, indată ce a fostu incunoscintiatu despre aceste evenimente elementare, a cerut de la ingineriul supremu din numitele comitate unu raportu în acăsta privind, și a transmisu unu organu centralu în tieneturile esundante, pentru a-i face propunerile necesare. Tote raporturile comunică, că comitatele Temisii și Torontalui numai asi se voru potă asigură contră nouelor esențări, dacă fluviile Timis, Beg'a, Bechetiu și Berzava voru fi regulate de una-data si după unu planu comunu și sistematicu. Dreptu acea guvernul a emis unu comisariu guvernial care, după-ce va fi esaminat planurile de regulare, va avea să prezinte guvernului unu planu generalu în acăsta privind. — Interpellanții sunt multumiti cu respunsulu ministrului, despre care se iată actu.

După acea presedintele Paulu Somssich ocupa scaunul presidiale, și cameră trece la ordinea dñe: continuarea desbaterei generale a supră bugetului ministrului de justiția.

Emericu Hodossy primește bugetul din discutiune în sperantia, că la desbaterea specială se va luce în considerație independența materiale a judecătorilor, și se va porta grige de trebuințele urgente ale odificatiunei. — Ionu Vajda nu este multumit cu numirea judecătorilor și cu celelalte despuseții ale legilor, aduse sub auspiciile ministrului actualu de justiția; dreptu acea oratoare nu acceptă bugetul de baza pentru desbaterea specială. — Colom. Tisza polemizează, în una vorbire lungă, contră mai multor imputări ale deputatului Emer. Hodossy, facute opusetiuniei.

Mircea B. Stanescu gasesc forte numerosu statul oficialilor de la administrația centrală a ministerului de justiția. La numirea judecătorilor guvernul procede în modu usioru și partisal. Oratoarele cunosc căru, că s'au numită judecători astu-feliu de individi, cari n'au absolvtu neci chiar studiile juridice. În deosebi starea actuală a justiției facia de naționalitate este neacceptabilă. Judecătorii nu intieleg limba poporului, și oratoarele spune, că judele procesualu din Lipova a respinsu unu procesu din cauza că actulu de acuzație a fostu romanesca. Oratoarele îndemna pre ministrul la activitate, aducându-i a minte assiom'a: „Justitia regnorum fundamentum.” (Vorbirea o vom publica. Red.)

Ladisl. Berzenzech desaproba, că oratorii vorbescu în camera ca advocati, și citează casuri din praca.

Sigismundu Borlea demuestra cu fapte, că ministrul justiției nu dă audiu gravaminelor și plansorilor legale. (Vorbirea o vom publica. Red.)

Ministrul justiției, Balt. Horváth, respondind la mai mulți oratori, și în deosebi încercându-se a combate assertiunile deputatului Mircea B. Stanescu, recomanda camerei acceptarea bugetului său.

Siedintă se închide la 2^{1/4} ore d. m.

Romanii

și

Constituțiile Transilvaniei.

(Urmare.)*

Romanii înse, de parte de a se intimidă de terorismulu magiarilor, cu care acesti-a voiau a stinge totu ce ar mai cugetă la libertățile tierei, ei, romani, pururea credintiosi, și totu-de-a-una gelosi de tiéra loru, și de immunitățile ei — s'au intrunitu în grandiosulu congressu naționalu dela 15. maiu 1848. în Blasius, spre a se consultă despre cele ce au de a face în momente atât de grave și critice pentru naționalitatea și pentru patria loru. Ei adunandu-se la Blasius, s'au constituță legalmente în congresu naționalu;

si, în ceea ce privește partea politica-națională, au dechirat naționala romana de națione politica, independentă, de sine statutoria, și de parte înregitoria a Transilvaniei; er' în ceea ce privește „uniunea” Ardélului cu tiéra unguresca, ei au cerutu si decretat, că: „conlocuitóriele naționi — ungro-secuji si sasii — nici decumuse nu o i-e în desbatere pîne candu națione romana nu va fi națione constituita și organizata cu votu deliberativu si decisivu în cameră legislativa, er' din contra de cădete Transilvaniei ar voi totu-si a se lasă la pertratarea a celei asiunii, atunci națione romana protesteză cu solemnitate.”

Romanii, cu aceste concluse ale congresului loru naționalu, cu acestu protestu solemn, au transmisu o deputație la imperatulu, și altă la dieta, precum amvediu în partea prima a acestui tractat.

Sasii anca, de si națione politica, totu-si si temeu prin „uniune” si naționalitatea, si si vedea pericolitate si instituționale si libertatile politice; astfelui, universitatea loru s'a intrunitu în Sabiu la 5. maiu 1848., si a numită o comisiune care se arete pericolul uniunii pentru națione sasă, si se lucre contră acestei uniuni: prin urmare universitatea s'a dechiarat contră uniunii. Asemenea au tenuți sasii o adunare de poporul în Sabiu la 18. maiu, unde națione sasa între impregiurările de fatie s'a declarat contră uniunii ardélului cu tiéra unguresca; si în astă privindia a transmisu si ei o deputație la imperatulu.

Chiar' nici ungro-secuji mai cu minte nu erau pentru uniune neconditionata. „Care vrea pace si indestulire — dictei ei — nu pote fi amicul uniunii neconditionate, căci ea duce la resbelu civilu pre lungu timpu în Transilvania. Uniune neconditionata nu pote vră acela, care intr'adeveru e omu liberu si independentu, căci condiționi numai acela nu pune, care perdiendu-si mintea si inim'a, se lasă la discretiunea altui-a, ceea ce nu e independentia ci servitute; uniune neconditionata numai acela pote vră, care nu e amicu adeveratu alu drepturilor constitutioanali. Si ce pote fi dreptu mai înaltu constitutioanal, decătu că tiéra se dispuna liberu despre avere sea intrulosulu comunu alu patriei? Spuneti-mi acum — dicteau totu ungro-secuji — ca 69. deputati ardeleni satie cu 377. deputati ai Ungariei, cum voru potă dispune despre veniturile Ardélului, cari in proporție sunt pre de două ori atâtă că ale tierei unguresci? Ar' fi crima a o retacă acăstă, si a grabi crearea unei petre de scandalu numai cu éca-asiā ne conditionat.”**

Chiar' si popore, cari erau afară de Transilvania, vedea ca „uniunea,” precum o vrea magiarii, nu se unescu cu santiunea pragmatică. Asia Austria-de-josu, totu în luna lui maiu 1848., a subscrisu o reprezentare la maiestate, in care a cerut că se nu concéda „uniunea,” căci ea pericolitează unitatea imperiului basata pre santiunea pragmatică.

Astfelui devișa magiarilor fanatisati eră: uniune său morte; romani respundeau: nici o lege mai multu de noi fără noi; sasii strigau: keine Union mit Ungarn; ungro-secuji: uniune neconditionata duce la resbelu civilu; poporele externe: uniunea vătăma santiunea pragmatică.

Si cu tote aceste, magiarii fanatisati n'au luat in considerație nici pretensiunile cele mai legale si protestele cele mai solemnale ale romanilor, nici strigetele sasilor, nici condiționile ungro-secuilor, nici nimicu-nimicu, ci au continuat cu „uniunea său morțea” loru, cu terorismulu, arbitriul celu mai furiosu, si properau, si precipitau rui-narea a totă suveranitatea poporului din patria si a totă drepturilor tierei. Ei incepuseră a persecută, a arestă pre preotii si inteligenții romani, cari cutediau a vorbi în contră „uniunii său morției” magiarilor.

Dar' astorii impregiurari destulu de marcante pentru fiitoria lege a uniunii, s'au mai asociat, s'au mai adaosu si altele. Magiarii staruiau pentru o dieta „o singura si ultima dietă in Transilvania”, care se proclame în data „uniunea”, si nimicu alta. Staruintă loru si în astă privindia eră amerintătoria, terorizătoria. „Se nu se mai asceptă nici-unu rescriptu de la Viena, pentru convocarea dietei; dieta să se convocă numai decătu” — strigă tumultul pre strădele Clusiu; si guvernul la 10. aprilie 1848., a declarat tumultul, ca: a insarcinat pre guvernatorile a conchiamă dietă pentru 29. maiu 1848.

Decretul convocatoriu s'a si emanat la 11. aprilie 1848. In acestu decretu nu se dice alta, de cătu ca guvernatorile in poterea articlului VIII. de la an. 1692. ordina a se tine dietă la 29. maiu in Clusiu, si municipalitatile se convocă colegiurile electorale.

Intr'aceea înse, si anca înainte de emanarea acestui decretu, prin urmare in forma cu totulu nelegale, dicem: înainte de conchiamarea formale a dietei, in unele municipalități se alessera acum deputații; asiā magiarii din comitatul Alb'a-inferior, si-au alesu deputați in adunarea marcale de la 30. martie 1848., si le-au datu instructiune, ca déca nu se va tine dietă in Transilvania, se mărgă la cea din Pest'a; asemenea au purcesu si magiarii din comitatul Clusiu, ei cu asemenea instructiune si-au alesu deputații la 3. aprilie 1848.; nu altminteră au ur-

matu magiarii din comitatul Doboca, alegându-si deputații la 6. aprilie 1848. Si alti magari din alte comitate asemenea.

Eca primul defectu de forma legală a legei despre „uniunea” de la an. 1848. din Clusiu.

(Va urmă.)

Discursul

Domnului Ionu Brătianu

tinutu in intrunirea de la 11. ianuarie 1871.

(Fine.)*

Pre cătu înse omul se radica in treptă vietii sociale, pre atâtă elu si-creea mai multe detorie, pre atâtă elu are să traiesca una vietă mai potrivita cu destinatia sa, care este dă fi dupa chipulu si asemenea Dumnedie-rei, prin urmare, cu atâtă are să faca mai multe sacrificie.

Pentru ca cineva să se imbogătie, trebuie să lucreze, er' nu să traiesca in desfrenare si trandavă; totu asemenea si societățile, ca să ajunga la desvoltare, la prosperitate morale si materiale, la civilizație, la libertate, trebuie să faca mari si necontente sacrificie. Acestea sunt nesecă adveruri necontestabili. Numai acei-a, ce si-au facutu una lege din abusu, minciuna si violintia, numai acei-a v'au potutu face să credeti că au să ve facă să trai una vietă inalta, libera, că au să ve dă inveniatura si prosperitate, fără sacrificie. Numai ei poteau să ve lase a crede că din pungă d-lor privata au să ve dă siosle, poduri, drumuri, riuri navigabili, institutiuni de creditu, scole, in fine, tote imbutatitări materiali si morali. Două ani si diumatate de experientia v'au dovedită că pungă d-lor este totu punga d-vostra, dar' in locu să se cheltuiesca banii numai pentru d-vostra, s'au cheltuita si pentru d-lor!... D-lor v'au spus, că rosii v'au pus un impositu de 4 la sută, tasse comunali, beuturi, etc., etc., si că d-lor vinu să ve scape. Să lasămu că nu este impositu in tiéra, care să nu fie fostu asediata de d-lor, dar' să vedem, de 2 ani si diumatate, de candu sunt stapani pre totu, de ce contributiuni v'au scapatu?

Vi aduceti aminte, d-lor, ce facu copiii de boari neversti, — mai toti sunt neversti pâna moru! — Ei si-lasa starea pre măna unor epistati, fiind că acesti-a le dă de cheltuiala multu mai multu de cătu venitulu. Feitorul resipitoru alu avutului, — nu mai dicu boariu, că să nu suparu pre cine-va, — primește astu-felul pre fia-care di sume inseminate de bani, fără alta socotela, de cătu una mică semnatara. Prese 5 sau 6 ani inse, starea întrăga e pusa la toba si o cumpera acelu bunu si indetoritoru epistatul. Asiā voru să facă si cu d-vostra. Nu v'au pus contributiuni, dar' au facutu la detorie, pre cari negresit u au să le platesca domnilor cu totu d-vostra. Astfelu i-am vedutu, după 2 ani si diumatate, venindu la camera, să cera midioce spre a acoperi desfrenările d-lor. Au cerutu monopoli tutunului, pre care noi l'am combatutu totu-de-un'a, pentru că este nu numai unu impositu greu, dar'una ruina pentru cultivatorii si comerciantii romani. Inainte, tutunurile romanești se exportau pâna in Egipet: de candu eu monopolulu nu mai este nici unu esportu, căci nu se mai cultiva nici a 20 parte din ce se cultivă inainte. Ei ceru inca infintarea timbrului. N'am nevoie să ve spunu ce este timbru. Sciti că totu d. Iepureanu a venit u si l'a propus la 1866, si d-v., cu totii, v'ati revoltat contra acestui impositu, care lovesc pre omu in momentulu candu i pasa mai multu, si Cameră a d'atunci l'a respinsu. Acum după ce v'au promis u usitare de contributiuni, d-lor vinu a cere infintarea lui din nou. — Au cerutu apoi schimbarea tarifelor patentelor. In espunerea de motive a acestei legi d-lor au spus că este numai una rotundire a sumelor în bani si nesecă aduse, mai alesu a supră comerciantilor de haine gafă. Voiau astu-felul să ve facă să credeti că intenția li eră să lovesca pre Evrei, cari aducu haine confecționate, si astu-felul să aplaudati legea, s'o primiti. Citindu espunerea de motive, am credutu si eu că eră una buna intenție, candu inse am citită legea am vedutu că este cu totulu altu-fel. Daca trei sau patru, disponibili atingea pre Evrei, erau alte 30 sau 40 cari lovianu d'a dreptulu si forte greu pre comercianti si industriali romani. Eca unu exemplu despre sentiminte democratice si patrioticce ce dominau in legile d-lor; după legea vechia, patentă arenasilor eră lipsită la atâtă la sută, pâna la una suma orăcare. Arenasiliu celu micu eră impus, forte impus. In legea cea nouă propusa de d-lor din contra, se lovesc intrebu si impătritoru arenasiliu celu micu care prin muncă lui alunga pre fia-care, si mai multu pre strainu din comunitate rurali. Asiā dar' legea d-lor care in apariția protege pre Romani, in realitate lovesc, stinge comerciul si industria națională in folosulu strainilor. Pre langa acestă d-lor mai supunu la patente inca vre-o 30 din acele comerciuri si industrie de la tiera pre cari pâna acum nimine n'au cucerit a le lovii. Acestea sunt ore usiurările ce v'au promis d-lor? Judecati singuri.

A mai spus d. Pantazi Ghica ca, bătele ne mai fiind protecate, acei oameni voru cercă a intrebuită coruptiunea. Sciu in adeveru că ei nu se tragă inapoi inaintea miiliocelor celor mai misiose; sciu că s'au versatul pr-

*) Vedi: Budapesti-hiradó dela 21. mai 1848.

*) Vedi Nr. trecutu alu „Fed.”

piața sume mari, cari vinu negrescu, său sunt castigate în speculațiuni mari, dar' cari nu se potu marturi; cu tote acele midiloce înse, sum sicuru ca nimicu nu poate influența alegerile Bucureștilor. Ceea ce me revolta încă, ceea ce mi indignă, este curagiul acelor oameni, nerușinarea loru, care provine din disprețiul ce au pentru societatea româna. Candu lumea i judeca, nu după ce au facutu parintii loru său ei în trecutu, ci după faptele loru de astă-di, candu mormintele deschise de dinsii sunt încă prospete, cum eutédia ore acelui omeni a se mai areta? (aplaus). Să nu credeti, d-lor, că este esagerare. În biserica s-au înjungiati, s-au impuscatu oameni pacinici cari mergeau și-așii eserțat unu dreptu, și corporile loru, calde încă, au fostu îngropate unulu preste altulu, fără ca să se permită familiilor a le dă ultimele îngrigiri. Cum credu ore acelui omeni că societatea româna, expresiunea cea mai înalta a ei, București, centrul de unde pleca luminile, sciintia, impulsivitatea politică, se va desprețui într'atatu în cătu să-i urmeze pre dinsii? Ecă ce me revolta, ecă ce me întristează mai alesu pentru Bucureștieni. Sun convinsu înse că acestu disprețiul d-v. nu-lu veti mai merită. Sentindu în anima d-voastră acea-să indignare, credu că ve veti întrunii, ve veti îmbarbați și veti merge ave face detori. Aduceti-ve aminte că acel ce nu-si facu detori, cari, ca să economisescă timpul pentru interese private, se lenevesc d-a îngrigii de cele publice, vine una dî in care platescă scumpu trandavă loru. — Vedeti Francia, cu 40 milioane de locuitori, care era că cea mai înaintată în lume, care era anima eroică a omenirii, admirata de inamicii săi cei mai neimpacati, fiind că a voită a face economia de timpu și de lucru în interesul privatul si în detrimentul intereselor generali, Francia a ajunsu astă-di unde o vedem. Pamentul ei, care de sute de ani n'a fostu calcat în pitiore, — căci chiaru la 1814, candu Europa intrăga, de la Volgă pâna la Portugaliă, s'a sculat contră ei, n'a calcat-o în pitiore, a intrat într'ins'a, dar' a respectat-o, și-a scosu caciul' la filii săi ca la nesce eroi ce eran, — pamentul ei, dico, este acum calcat, nu de Europa... nu d'unu poporu, ci d'unu rege incungiuat de osta sa care, cu disprețiul celu mai neauditu, arde casele ei, despouia pre filii săi, insultă și omora mamele, aruncă în focu copii, face în fine fapte cari, în secolul XIX, aducu aminte timpurile cele mai crude ale barbariei. Si Francia plange, suferă acesta rusine. Pentru ce ore? Pentru că și-a fostu datu sortea în mână unui omu incungiuat de cătiva sateliti, precum era la noi pâna mai dîlele trecute. Apoi daca Francia, cu 40 milioane cetățeni, a potutu fi astă-felă spusa, fiind că nu-si facuse detori; daca ea fostu dusa pâna la marginea prapastiei, și în inăltimă aprope să nu mai pota nici macaru dîce ca Eranciscu I.: „totu este perditu, fără de onore!“ la ce ore ar' fi spusa una tiera mica cum este a nostra?

Vaduc aminte, tote acestea pentru ca să intielegeti cătă de multu trebuie să cautiți a fi la inăltimă rolului dv., a ve face cu nestramutare detori.

Să dîsu una-data, că comerciantii, proprietarii, industrialii nu trebuie să fie oameni politici, nu trebuie să se ocupe de politica. — Acăstă mi-aduce aminte unu faptu din istoria antică. Unu filosofu, Platone, să dîsu că omul este unu dobitocu cu doue pitiore și fără pene. Atunci unu altu filosofu, Diogene, a luat unu cocozia, i-a jumulită penele și l-a aruncat în scolă adversarului său dicundu: „ecă omul lui Platone.“ — A venit apoi unu altu treile filosofu, Aristotele, și facundu definitiunea omului, care a fostu apoi adoptata de tota lumea, să dîsu că omul este unu dobitocu politicu. — In adeveru, unu singuru din tote dobitocile face politica, eugetă, acăstă la deosebesce de cele-lalte dobitoce. Prin urmare, acei cari ni dicu să nu simu politici, să nu ne ocupăm de afacerile publice, voru să ne reduca starea de dobitoce, în starea de sclavia, astă-felu în cătu să ne esplōzeze ca pre nescrivate. Cautati dar' să fiti oameni politici, să ve faceti detoile de cetățeni, er' nu numai interesele dv. particularie, să serviti patria, să ve faceti demni de a ve numi oameni, să fiti în adeveru după chipulu și asemenea Dumnedierii. (aplaus).

M'am ocupat, D-lor, multu de politica și de alegeri în cele ce v'am dîsu. Cu tote acestea nu sunt numai alegerile cari m'au facutu a-mi parasi famili'a spre a veni aici. V'am spusu l'a inceputu că audindu că este desbinare între D-v. și-a înghiatită anima. Credeti înse că cauza a fostu temerea de rezultatul alegerilor? nu, D-lor. Cauza este că sentu una furtună mare care se radica pre orizonte. Asistat-ati, vre una-data la una furtuna? Eu am vedutu n'a la 1834. Pâna a nu incepe furtuna, să intunecatul închetu cerul, unu sgomotu grozavu era în aeru, fără ca celu mai micu vîntu să bata; paserile cautați cuibulu loru; vîtele, chiaru acele cari nu traiescu nici una data impreuna, se agita, alergau să se lipescă unele de altele în fața primejdiesi. Acum furtuna, intunecul adopere Europa întrăga. Pote că D-v., în Capitală ocupati cu afaceri, cu perierei, nu vedeti ce se intempla. Noi înse cei de la tiera, tienem oochii sătăti spre orizonte, vedem adesea mai lamurită. Una furtuna teribilă amenință tote poroale cele mici. — Ei bine! ceea ce facu dobitocile ar se strîngu la unu locu în asemenei impregiurări, noi Români n'o să scimă ore a o face? N'o să avem ore astă-si sentimintu de conservare, n'o să ne strigem cu totii ca să facem facia furtunei? Să ni aducem aminte de ce

au facutu stramosii nostrii, cari ori de căte ori Patria era în pericol, se radicau toti ca unu singuru omu, și intrunindu-se spre aperarea ei, au invinsu totu-de-un'a. Astfelu ni-au pastratui ei tieră ce avem ca mostenire, astfelu trebuie să o pastrăm și noi copiloru nostri. (Applause). „Romanulu.“

Ce-va despre scoalele populare și necesitatea loru.

Precandu spiritele toturoră sunt ocupate în deosebi cu evenimentele sangeriose, barbare și ne mai audite, ce se petrecu în occidentulu Europei; pre candu Parisulu, templu culturei, sciintiei și alu libertății poporelor europene, e amenintiatu cu cutureprie din partea ordelor prusace, cari ca nisice locuste au inundat sacrul pamentu francez, voindu a-lu preface intru una pustietate deserta; și pre candu poporulu francez — carele, în urmă catastrofelor de la Sédan și Metiu, fiind lipsită mai de tota armă regulată, se credeă umilită și prosternată la pitiorele cuceritorului — astă-di se înaltia mai mandru și mai maretiu, formându-si ostiri ca d'in pamentu și astfelui insuflă mare grigia superbului său cuceritoriu; pre atunci nu una data me intimpina întrebarea: ore de unde atâtă zelu, de unde atâtă insuflare și patriotismu la poporulu francez? Si candu me incercu a respunde la acestea întrebări numai de cătu vinu la firmă convictiune, că numai cultură și er' cultură e care insuflă atâtă zelu și insuflare în animele bravului poporu francez! Er' apoi candu cugetu și la misericordia stare a națiunii române — sora dulce cu cea fransă — nu potu să nu scapă unele lacrime de dorere și desesperație, vediendu-o atatu de impilata, aservita și subjugata, vediendu-o atatu de inapoiata și amortita. Si ore ce e cauza acestei amortiile? Ce e cauza că națiunea româna nece pre de parte nu semena la zelu și patriotismu cu sora-sa cea dulce? De sigură că nu altu decătu lipsa de cultura, de conducatori zelosi și devotati causei ei, și respective lipsa de scole, în cari și poporulu romanu să-si pota lumină mintea, să-si pota îndreptă moraurile, să se inventeze și cunoște destinația sa, să-si cunoște originea, tecutul și presentele său și de la acestu-a să pota conchide la venitoriu său, er' „sine doctrina, vita est quasi mortis imago.“ Pentru că scoala e radecină luminei, și celu ce nu cultiva acăstă ei o tajă, se asemenea celui ce ar' tăia radecinele unui pomu bine roditoriu. — Precum lumea fără sare ar' fi ca una pustia intunecata, intocmai și societatea omenescă fără scoale să ar' înforțe într'una pestera intunecata și înfricosiata; dovedea despre acăstă ni este evul barbariei, evul intunecului, evul mediu, candu si multi d'intre Episopi și Domnitori nu-si sciam scrie decătu potă numele. Si apoi cine e ore cauza că poporulu nostru inca si astă-di — în secolu luminei și civilizației, în secolul alu 19. — orbecă în intunecul nesciintiei? Nimenea altul decătu impregiurările vitrege și apoi nepasarea inteligenției lui, er' cu deosebire noi preutii, cari nu ne sfîrimu a ne laudă cu epitetu de parentii lui spirituali, fără înse a ne îngrigii bataru cătu de putieni de cultivarea spiritului, a mintei lui. Noi nu ne silim a areta poporului folosulu inventiaturei și demistră cum că numai acăstă ne deosebesce de animale. Să-lu inventiamu, să-lu admoniamu cu tota ocasiunea, înse cu spiritulu blandetiloru si elu, sermănumu, ne va asculta de sigură. Dacea ni iubim națiunea, daca vrămu să-i ajutămu si folosim bataru cătu de putieni, numai in modulu acestu-a i vomu potă ajută mai multu. Mi va dîce potă cine-va, că noi avem scoale superioare si că celu ce are voia de inventiatu, in acele-a potă inventa destul si că, prin urmare, scoalele populare nu-si de lipsa. Pre unulu că acelui-a înse-lu întrebă: că ore destul și daca in una tiera voru fi numai două-trei rîuri mari si apte spre navigație, si voru lipsi alte rîuri mai mici si paraie cari ajuta fructificarea pamentului? Nu incapa neci una indoie, că scoalele superioare sunt de lipsa pentru cei ce vrămu să se sacrifice sciintioru mai inatate, dar' pre langa acestei, negresită, că sunt forte de lipsa si scoalele populare, unde inventiacelul se intielege cu inventiatoriu său in limbă ce a inventat-o de la maica-sa. Aici unu inventiatoriu, unu preutu intelectu, lesne potă observă aplecările si talentele inventaciilor săi si a-i indemnă ca să-si alegă carieră spre carea sunt aplecati; căci nice in fundul marci si nice in sinulu pamentului, nu jace ascunsu atâtă auru si atâtă pietre prețioase, că poteri spirituali jacu amortite in capetele necultivate ale pruncilor poporului nostru. Si apoi mare minune e acăstă, că acolo, unde presupunem că este ce-va metalu prețiosu, nu erătiamu punță, nu ostenelă, ci sapămu ori cătu de aduncu in sinulu pamentului, er' comoră ce este ascunsa in sinulu pruncilor nostri o lasămu cu totul nelucrata!

Să ne deșteptăm dar' una-data din somnul celu de moarte! Să imbrăcisim cu mai mare căldură instrucțiunea poporului, să staruim din toate poterile pentru radicare de scole populare cu docenti bine salarizati si prin urmare bine calificați si zelosi, căci numai pre calea acăstă vomu potă scapă națiunea româna de balaurulu ce o amenință cu înghitire, numai asié vomu potă scapă de desnaționalizare!

Dorere înse, ba de una mă de ori dorere! că putieni din preutii nostri se interesează ce-va de instrucțiunea poporului, putieni — sunt acei-a cari să nu crută nimicu

pentru cultivarea poporului, ci multi sunt de acei-a cari subjugati fiindu de marsiavulu interesu materiale, neci a minte nu-si aducu de scola ci o neconsideră cu totul. Voru fi multi cari mi voru obiectiune, că poporulu e neaplicable, renitent, că nu vră nece să auda de scola, e aplecatu spre beutura, etc. Acestea le admitu, înse numai in parte, fiind că eu insu-mi am fostu martore oculat la una adunare comunale, unde preutul locale cu tota poterea cuvințelor si argumintelor a indemnătă poporulu că să statorășca plată docentului bataru la 100 fl, nu i-a succesi înse, prentru că poporulu dîceă: „nece ungurulu nu va potă luă dela noi mai multu de cătu avem“; nu voi să cred că daca se va face scola comunale de statu, va fi silitu să plată docentului 300 fl. Eu insu-mi sciu cum că unii oameni platește bucurosu pentru unu vîtu 50 cr. la pastoriu, er' pentru copilulu loru nu vră să dă nece 20 cr., si candu vră să-lu admoniezi pentru acăstă recela ti-responde flegmaticu, că nu vră să-lu facă popa, ci, precum a traitu elu si tatalu său va trăi si prunculu său. — Înse daca acăstă se poate admite in specialu, nu se poate se poate admite si in genere. Sunt Comune cu stare materială bună, cari, daca ar' avea conducători buni zelosi, ar' potă face forte multu, in lipsa acestoră in se nu au scola nece bataru in stare medioara. Sciu una comună mare pre Muresiu, carea sub domnia absolutistică, fiind că a fostu cine să dispună, si-a radicat edificie scolare forte frumose cu 4 său dora 4 incaperi, astă-di in se numită scola e in stare deplorabilă, asă cătă din multe incaperi ce le are, in nice ună nu poate locu docentele, ci e silitu să siedă in alta comună la casă sa propria, si, după cum am intielesu, parocul locale mai de multe ori a rogatu pre protopopulu respectivu ca să esa in comună si să provoce poporulu la repararea numitelor edificie, in se pâna acum totu in desertu, si asă bietulu popor acă-si va remăne fără scola, de-si una-data forte multu va fi spesatu cu edificarea ei. Preutul bunu in se si acestea le poate preintimplină, daca va tine, in biserica, poporului una predica correspunzătoare, apoi va face una lista de contribuție, in a carei frunte va figura insu-mi cu una suma ameșurată pusetiunei si starei sale materiale; daca cu ocazia secerisului său a culesului porumbului si vinelor va provoca poporulu la contribuții in fructe, ba să pune la capetulu comunei unu omu harnicu si in credintu care să stringă ofertele, căci ori carui poporenu, trecundu pre acolo cu carulu incarcat, putieni i va pasă de duoi său trei snopi de grâu au secara, precum si de două-trei mertie de porumbu său de două-trei cupe de vinu. Ofertele să se asiedie la unu locu sigur, la tempul său să le prefacă in bani, banii să se administreze cu acuratetă si cu sciintia intregei poporatiuni contribuente, si continuându metodă acăstă numai in 3-4 ani, etă că se va afă cu unu fondu scolaric frumuselu! Si apoi daca poporul va observă, că ofertele lui nu se facu mereu, pere, ci se administră cu conștiință, nici unadată nu se va abstine de asemenea oferte.

Nimai cătu, dorere, sunt multi dintr-conducătorii poporului, pre cari spurcată la comunitatea si avaritia i-au adus in discreditul înaintea poporului, ba sunt unii, cari necum să nu prăpadesca banii destinati pentru alte scopuri naționale, dar' si cu banii bisericelor se folosesc chiaru ca si candu ar' fi propriu loru sudore. Sunt biserice a caror paroci si curatoru supremu nu sciu nimică despre starea activă a avenei ei, căci protopopulu incassă banii, protopopulu i folosesc după placu, si apoi firesc er' protopopulu dictă si ratiocheinu! Deci intre asemenei impregiurări cum mai potem speră dela poporulu nostru contribuții benevolă, candu elu si de altmintrea tremura sub greutatea sarcinelor si imposibilitelor? Preutii dara si respective protopopii nostri să fie cu mai mare zelu si cu mai multă acuratetă, daca voiesc binele fiilor loru spirituali, să-i indemne si să-i ajute intru radicare de scole si intru susținerea de docenti bine-calificați, căci numai pre calea acăstă i va potă scapă de peritura totală si mai antâi de proletarismul ce i-lu pregatesc imicilei seculari si cu deosebire călile ferate ce acă-si ni voru crucisătă! numai pre acăstă cale i voru potă asigură unu venitoru ferice, si i voru potă sustine vîdă națiunale si respectul ce-lu merita. — A nostra e detori a să ne îngrigim de bu-nastarea atâtă materială cătu si spirituală a poporului nostru, pentru că dela strainii cari astă-di ne domnescu, acestea in desertu le vomu astepta!...

Santu-Jacobulu-de-campia, 29. Ianuarie 1871.

Ioanu Alutanu,
preut romanu.

Romani'a.

Adunarea deputatilor.

Siedintia de la 15. Ianuarie 1871.

Siedintia se deschide la una ora d. m., sub presedintia dlui I. Florescu, vice-presedinte. Sumariul siedintei precedente se aproba. Se citesc comunicatele dilei.

D. A. Sihlén areta, că proiectul de lege pentru marginirea si regularea imprumuturilor provisorie si celu pentru stingeră detorile flotante, puse de adunare, in siedintă de ieri, la ordinea dilei, nu sunt atâtă de urgență. Propune dar' ca in 15., 16. si 18. l. c., adunarea să de-

